

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαὰμ Μετεωρίτου

Ἐφτασε καὶ πάλι ἡ μεγάλη καὶ σωτήρια ἡμέρα τῶν Χρισ-τουγέννων «τὰ σύμπαντα σήμερον, χαρᾶς πληροῦνται»...

Σὲ λίγο, οἱ καμπάνες ὅλου τοῦ κόσμου θὰ διαλαλήσουν, μὲ τοὺς γλυκοὺς ἤχους τους, τὸ «Χριστὸς γεννᾶται...» !

Σπῆλαιο ἐτοιμάσου, γιατί ἔρχεται ἡ Παρθένος Μαρία, κυοφορῶ ντας τὸ Χριστό. Εὐπρέπισε τῇ φάτνῃ, γιὰ νὰ ὑποδεχθῇς τὸ Θεῖο Βρέφος. Προετοίμασε τὰ ζῶα, νὰ ζεστάνουν τὸ χῶρο.

Κάλεσε τοὺς ποιμένες, νὰ εἶναι ἐτοιμοί, γιὰ νὰ ἀκούσουν τὴν ἀγγελικὴ δοξολογία. Τὸ Ἀστέρι, ἔρχεται ἀπὸ τὴν Ἀνατολή, ὁδηγῶ ντας μὲ τὸ φῶς του τοὺς τρεῖς Μάγους.

Ὁ Οὐρανὸς ἐτοιμάζεται!

Ὅλα γύρω εἶναι ἐτοιμα νὰ ὑποδεχθοῦν τὸ Βασιλέα τῆς Δόξης.

«Ἐπὶ γῆς εἰρήνη καὶ ἐν ἀνθρώπῳ ποιεὺς εὐδοκία» ψάλλουμε τὰ Χριστούγεννα καὶ ἔτσι τονίζουμε τὸ οἰκουμενικὸ καὶ πανανθρώπινο μήνυμα τῆς μεγάλης αὐτῆς ἐορτῆς καὶ πανηγύρεως. Ἡ σύγχυση, ὅμως, τῆς ἐποχῆς μας καὶ τὰ ἔξωθεν ἐρχόμενα ρεύματα τῆς ὑλιστικῆς καὶ ἰσοπεδωτικῆς παγκοσμιοποιήσεως τείνουν νὰ μετατρέψουν τὰ Χριστούγεννα σὲ ἓνα ἐμπορικὸ πανηγύρι καὶ σὲ μία ἀποθέωση τοῦ εὐδαιμονισμοῦ καὶ τοῦ καταναλωτισμοῦ.

Τὰ περισσότερα μέσα ἐνημερώσεως μιλοῦν γιὰ δῶρα, διακοπὲς στὰ χιόνια, γιὰ ρεβεγιὸν καὶ ξενύχτια τὴν παραμονὴ τῶν Χριστουγέννων καὶ μὲ κάθε τρόπο προσπαθοῦν νὰ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὴν παραδοσιακὴ ἐορτὴ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου.

Προβάλλουν Χριστούγεννα χωρὶς Χριστό!

Ἡ παραδοσιακή Θεία Λειτουργία τῶν Χριστουγέννων ἀντικαθίσταται ἀπὸ τὰ ξενύχτια, τὰ ρεβεγιὸν καὶ τὴ χαρτοπαιξία γιὰ νὰ φανοῦμε, δῆθεν, μοντέρνοι καὶ παγκοσμιοποιημένοι!!!

Στὸ βωμὸ τῆς παγκοσμιοποιήσεως ἄρκετοὶ θυσιάζουν τὰ Χριστούγεννα γιὰ νὰ ταξιδέψουν σὲ διάφορους προορισμοὺς ἐκτὸς Πατρίδος. Ἐπικαλοῦνται τὴ συγκίνησή τους γιὰ τὴ βραδυὴν Θεία Λειτουργία ποὺ θὰ παρακολουθήσουν σὲ κάποιο χιονισμένο Ναὸ διαφόρων τουριστικῶν προορισμῶν, ἀλλὰ τελικὰ, ἀντὶ γιὰ τὸ Θεῖο Βρέφος, καταλήγουν νὰ προσκυνοῦν τὶς προθῆκες καὶ τὰ ράφια τῶν πολυκαταστημάτων τῶν πόλεων αὐτῶν τῶν προορισμῶν καὶ ἐπιστρέφουν μὲ βαλίτσες, διπλὰ φορτωμένες, ἀπὸ τὰ ἀποδεικτικὰ στοιχεῖα τῆς εὐλαβείας των!!! Δὲν ξέρω, τί νόημα ἔχουν τὰ Χριστούγεννα σὲ ἓνα κόσμον ποὺ ὑπηρετεῖ τὴν καταναλωτικὴ νάρκωση!

Χαρὰ μεγάλη σὲ ὅλο τὸ λαό, ὁ ὁποῖος συνωστίζεται στὰ πολυκαταστήματα, ὅπου λατρεύεται ὁ Μαμωνᾶς!

Δὲν ξέρω κἂν τί νόημα ἔχουν τὰ Χριστούγεννα γιὰ τοὺς "τακτοποιημένους χριστιανούς", οἱ ὁποῖοι ἀσκοῦν μία ἐπετειακὴ ἐλεημοσύνη τοῦτες τὶς μέρες!!! Δὲν καταλαβαίνω, τί νόημα ἔχει ἓνας χριστιανισμὸς ποὺ δὲν ὁμολογεῖ τὴν πίστη του!

«Κατάπληξη μὲ γεμίζει, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τὸ θαῦμα στὴ Βηθλεέμ!

Βλέπω ἐκείνη ποὺ γέννησε. Βλέπω καὶ Ἐκεῖνον ποὺ γεννήθηκε, ἀλλὰ τὸν τρόπο τῆς γεννήσεως δὲν μπορῶ νὰ τὸν καταλάβω.

Ὅπου θέλει, βλέπετε, ὁ Θεός, νικῶνται οἱ φυσικοὶ νόμοι. Ἐτσι ἔγινε καὶ ἐδῶ: Παραμερίστηκε ἡ φυσικὴ τάξη καὶ ἐνήργησε ἡ θεία θέληση.

Πόσο ἀνέκφραστη εἶναι ἡ εὐσπλαχνία τοῦ Θεοῦ!...

Δέχτηκε ὁ Θεὸς νὰ παρουσιαστῇ μπροστὰ μας μὲ ὁρατὴ μορφή ἀνθρώπου, γιὰ νὰ διαλύσῃ μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο κάθε ἀμφιβολία γιὰ τὴν ὕπαρξή Του.

Καὶ ὕστερα, ἀφοῦ μᾶς διδάξει μὲ τὴν αἰσθητὴ καὶ ἀναμφισβήτητη παρουσία Του, νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εὐκόλα στὴν ἀληθινὴ πίστη, στὰ ἀόρατα καὶ ὑπερφυσικά.

Κατάπληξη μὲ γεμίζει τὸ θαῦμα!

Τί ἄλλο μένει νὰ πῶ;

Δημιουργὸ καὶ φάτνη βλέπω... Βρέφος καὶ σπάργανα... Λεχὼ νὰ παρθένα καὶ περιφρονημένη. Φτῶ χεῖρα πολλή... Ἀνέχεια πολλή...

Εἶδες ὅμως;

Τί πλοῦτος μέσα στὴ μεγάλη φτώχεια; Ὁ Πλούσιος ἔγινε φτωχὸς γιὰ χάριμας.

Δὲν ἔχει οὔτε κρεβάτι οὔτε στρώμα. Μέσα σὲ ταπεινὸ παχνὶ Τὸν ἔχουν ἀποθέσει...

ὦ, φτώχεια, πλούτου πηγὴ!

ὦ, πλοῦτε ἀμέτρητε, κρυμμένε μὲς στὴ φτώχεια!

Μέσα στὴ φάτνη κείτεσαι καὶ τὴν οἰκουμένη σαλεύεις.

Μέσα σὲ σπάργανα τυλίγεσαι καὶ σπᾶς τὰ δεσμὰ τῆς ἁμαρτίας.

Λέξη ἀκόμα δὲν ἄρθρωσες καὶ διδάξεις στοὺς μάγους τὴ θεογνωσία.

Τί νὰ πῶ; καὶ τί νὰ λαλήσω;

Νά, Βρέφος σπαργανωμένο!

Νά, ἡ Μαρία, Μητέρα καὶ Παρθένος μαζί!

Νά, ὁ Ἰωσήφ, πατέρας τάχα τοῦ Παιδιοῦ!

Ἐκείνη ἡ γυναῖκα, αὐτὸς ὁ ἄνδρας. Νόμιμες οἱ ὀνομασίες, ἀλλὰ χωρὶς περιεχόμενο.

...Καὶ ἦρθαν οἱ βασιλιάδες νὰ προσκυνήσουν τὸν ἐπουράνιο Βασιλιᾶ τῆς δόξας.

Ἦρθαν οἱ στρατιῶτες νὰ ὑπηρετήσουν τὸν Ἀρχιστράτηγο τῶν οὐρανίων Δυνάμεων.

Ἦρθαν οἱ γυναῖκες νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ μετέβαλε τὶς λύπες τῆς γυναίκας σὲ χαρά.

Ἦρθαν οἱ παρθένες νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ δημιούργησε τοὺς μαστοὺς καὶ τὸ γάλα, καὶ τὴν ῥα θηλάζει ἀπὸ Μητέρα Παρθένο.

Ἦρθαν τὰ νήπια νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ ἔγινε νήπιο, γιὰ νὰ συνθέσῃ δοξολογικὸ ὕμνο «ἀπὸ τὰ στόματα τῶν νηπίων» (Ψαλμ. 8,3).

Ἦρθαν τὰ παιδιὰ νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ ἡ μανία τοῦ Ἡρώ δη τὰ ἀνέδειξε σὲ πρωτομάρτυρες (Μτθ. 2, 16).

Ἦρθαν οἱ ποιμένες νὰ προσκυνήσουν τὸν καλὸ Ποιμένα, ποὺ θυσίασε τὴ ζωὴ Του γιὰ χάρη τῶν προβάτων.

Ἦρθαν οἱ δοῦλοι νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ πῆρε μορφὴ δούλου, γιὰ νὰ μετατρέψῃ τὴ δουλεία μας σὲ ἐλευθερίαν

Ἦρθαν οἱ ψαράδες νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ τοὺς μετέβαλε σὲ «ψαράδες ἀνθρώπων» (Μτθ. 4,19).

Ἦρθαν οἱ τελῶνες νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ ἀπὸ τοὺς τελῶνες ἀνέδειξε εὐαγγελιστὴν.

Ἦρθαν οἱ πόρνες νὰ προσκυνήσουν Ἐκεῖνον ποὺ παρέδωσε τὰ πόδια Του στὰ δάκρυα μιᾶς πόρνης.

Κοντολογίς, ἦρθαν ὅλοι οἱ ἁμαρτωλοὶ νὰ δοῦν τὸν Ἄμνὸ τοῦ Θεοῦ, ποὺ σηκῶ νει στοὺς ὦμους Του τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου:

Οἱ μάγοι γιὰ νὰ Τὸν προσκυνήσουν, οἱ ποιμένες γιὰ νὰ Τὸν δοξολογήσουν, οἱ τελῶνες γιὰ νὰ Τὸν κηρύξουν, οἱ πόρνες γιὰ νὰ Τοῦ προσφέρουν μύρα, ἡ Σαμαρεῖτισσα γιὰ νὰ ξεδιψάσῃ, ἡ Χαναναία γιὰ νὰ εὐεργετηθῇ» .

Ὅταν ὅλα ἐτοιμάζονται, ὁ ἄνθρωπος τί κάνει;

Προετοιμάζεται; Περιμένει μὲ πίστη τὸ Σωτῆρα Του; Ἡ σκέψη του εἶναι σὲ Αὐτόν;

Μήπως οἱ συνθῆκες ποὺ ἐπικρατοῦν, τοῦ ἔχουν κλέψῃ τὴ σκέψη καὶ δὲν τὸν ἀφήνουν νὰ σκεφτῇ καὶ νὰ προετοιμαστῇ γιὰ τὸν ἐρχομὸ Του; Μήπως, αὕτη εἶναι ἡ αἰτία ποὺ δὲν ἔχει καθαρὴ σκέψη καὶ ζεῖ ἀπελπισμένος;

Φέτος, λόγῳ τῆς δυσκολίας ποὺ βιώ νουμε ὅλοι μὲ τὴν πανδημία, καλοῦμαστε νὰ ἐορτάσουμε τὰ Χριστούγεννα μὲ ἓναν ἰδιαίτερο καὶ ξεχωριστὸ τρόπο.

Αὕτη τὴ χρονιά, μᾶς δίδεται μοναδικὴ εὐκαιρία νὰ καταλάβουμε τὸ πραγματικὸ νόημα τῶν Χριστουγέννων. Νὰ νιώσουμε πὼς Χριστούγεννα εἶναι ὁ ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ στὶς καρδιές μας καὶ ὅχι, ὅπως ἔχει ἐπικρατήσῃ, μία γιορτὴ ἀνταλλαγῆς δῶρων σὲ μία περίοδο φολκλορικῶν δράσεων καὶ ξεφαντώματος.

Χριστούγεννα εἶναι ἡ πνευματικὴ ἀναγέννηση τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ εὐκαιρία νὰ κἀνῃ ἐπανεκκίνηση στὴ ζωὴ του.

Ὅλος ὁ λαὸς, καλοῦμαστε σὲ μετάνοια καὶ προσευχή, γιὰ νὰ ἐπέμβῃ ὁ Θεός, ὅπως ἔγινε στὴ Νινευί .

Ἀλλὰ, ἐὰν δὲν μετανοοῦν καὶ δὲν προσεύχονται οἱ πολλοί, τούλάχιστον, ἅς μετανοοῦμε καὶ ἅς προσευχήμαστε οἱ ὀλίγοι πιστοί, καὶ ὁ Θεὸς μπορεῖ νὰ μᾶς σώσῃ, ὅπως θὰ ἔσωζε τὰ Σόδομα καὶ τὰ Γόμμορα, ἐὰν ὑπῆρχαν ἔστω καὶ δέκα δίκαιοι .

Αὐτὸ τὸ δῶρο ζητᾷ ἀπὸ μᾶς τὸ Θεῖο Βρέφος τῆς Βηθλεέμ. Μία καρδιὰ καθαρὴ, ἀγία, δοσμένη σὲ Αὐτόν.

Ἐὰν ἔτσι ἐνεργήσουμε, ὁ φιλόανθρωπος Κύριος, ὅχι μόνο θὰ μᾶς βοηθήσῃ νὰ ὑπερβοῦμε τὴν παροῦσα κρίση, ἀλλὰ θὰ ἐξαγάγῃ ἀπὸ τὴν πικρία τῆς δοκιμασίας αὐτῆς καρποὺς γλυκεῖς καὶ σωτηρίους, ὅπως χαρακτηριστικὰ λέγει ὁ ἅγιος Μάξιμος ὁ Ὁμολογητής: «Ὁ Θεός, ὡς Ἀγαθός, ἀξιοποιεῖ τὰ κακὰ ποὺ μᾶς συμβαίνουν, μὲ σκοπὸ νὰ διορθωθοῦμε» .

Ἄνθρωπε, κοίτα ψηλὰ νὰ δῆς τὸν Ἀστέρα γιὰ ποιόν ἔρχεται! Κοίτα τὸ Σπήλαιο γιὰ ποιόν ἐτοιμάζεται! Κοίτα τὴ Φάτνη ποιόν ὑποδέχεται! Κοίτα τὰ ἄλογα ζῶα ποὺ τὸν προσμένουν!

Ἔρχεται ὁ Σωτὴρας καὶ Λυτρωτής.

Ἄνοιξε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς σου νὰ τὸν δῆς. Ἄνοιξε τὴν καρδιά σου νὰ τὸν ὑποδεχθῇς.

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ φέρνει τὴν ἄνοιξη, τὴν ἐλπίδα καὶ τὸ φῶς στὴ ζωὴ μας. Τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀπελπίσῃ!

«Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε», ἅς ἀναφωνήσουμε μέσα ἀπὸ τὴν καρδιά μας. Ἀμέσως θὰ λάμψῃ ξανὰ τὸ χαμόγελο στὸ πρόσωπο ὅλων.

Ἡ Γέννηση τοῦ Χριστοῦ εἶναι ἡ χαρὰ καὶ ἡ σωτηρία μας.

Λίγος χρόνος ἔμεινε μέχρι τὴ μεγάλη μέρα. Ἄς γεμίσουμε μὲ προσμονή, αἰσιοδοξία καὶ ἐλπίδα!

Προσκυνοῦμε τὸ Θεῖο Βρέφος μὲ πίστη καὶ ἐλπίδα, ὅτι θὰ ἐπιβλέψῃ εὐμενῶς στὸ λαό Του.

Καλὰ καὶ Εὐλογημένα Χριστοῦγεννα!